

Ὁ δὲ Jules Rouvier καταφεύγει εἰς τὴν ἐπάλειψιν τῶν θηλῶν διὰ τῆς βορικοῦχου βαζελίνης, (1 : 10) προηγουμένης ἀντισηπτικῆς πλύσεως δι' ὕδατος θυμελαίου, καὶ εἰς τὴν ἐπίδωσιν διὰ τινος τεμαχίου λεπτῆς ὀθόνης ἢ βάμβακος ἀντισηπτικοῦ ἢ ἀπλῆς φανέλλης.

Κατὰ τὴν θεραπείαν ἡ ἀμεσος θήλασις εἶναι βλαβερὰ, ὅπως καὶ ἡ διαμονὴ τοῦ γάλακτος ἐντὸς τῶν ἀδένων, δι' ὃ συμβουλεύεται ἡ τεχνητὴ διὰ τινος ἐκμυζητικοῦ μηχανήματος κένωσις αὐτῶν, ἐν ᾧ τὸ βρέφος τρέφεται ὑπὸ τινος τροφοῦ ἢ διὰ τοῦ γάλακτος ζῶου τινός κατὰ τοὺς ἐν τοῖς ἐπομένοις ἐκτεθησομένους κανόνας τῆς τεχνητῆς θηλάσεως. Ἐνίοτε ἐπιτυγχάνει ἡ χρῆσις τεχνητῆς ἐξ ἐλαστικοῦ κόμματος θηλῆς, δι' ἧς δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ θήλασις, χωρὶς νὰ ἐκτεθῇ ἡ πάσχουσα θηλή, εἰς τὸν, ἕνεκα ἀμέσου περι ταύτην περισφίγγεως τῶν χειλέων τοῦ βρέφους, ἐπερχόμενον τραυματισμόν.

(Ἔπεται συνέχεια)

Α. ΧΡΙΣΤΟΒΙΤΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΧΡΟΙΑΣ ΤΟΥ ΓΑΛΑΤΟΣ

Οὐδὲν ἐκπληκτικώτερον τῆς ποικιλίας τῶν χρωμάτων, ἅτινα λαμβάνει τὸ ὕδωρ ἐν τῷ Ὠκεανῷ, ἐν ταῖς λίμναις, ἐν τοῖς ποταμοῖς, οἵτινες ρέουσι εἰς τόπους πεδινούς καὶ εἰς ἐκεῖνους οἵτινες κατέρχονται ἐκ τῶν ὀρέων· εὐλόγως δὲ κινεῖται ἡ περιέργεια πῶς τὸ στοιχεῖον τοῦτο δύναται νὰ λαμβάνῃ χρώματα τοσοῦτον διάφορα. Τὸ διαυγέστερον καὶ καθαρώτερον τῶν ὑδάτων, ὅπερ γινώσκωμεν εἶναι ἀναμφιβόλως τὸ καταπίπτον ἐκ τῆς ἀτμοσφαιρας, καθ' ὅσον τοῦτο μόνον μετὰ τοῦ ἀέρος ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν καὶ δὲν περιέχει ἐπομένως οὔτε τὰ ἄλατα τὰ εἰς τὰ ρέοντα ὕδατα ἀπκντώντα, οὔτε ρυπαίνεται κατὰ τὴν διάβασίν του διερχόμενον διὰ τόπων μεμολυσμένων. Ἐπίσης καθαρὸν εἶναι τὸ ὕδωρ τὸ ἀναβλύζον εἰς τὰς ὑψηλὰς καὶ ἀκατοικήτους τῶν παγῶνων χώρας τὰς ἀπομεμακρυσμένας τῆς προσιτῆς εἰς τὰ φυτὰ καὶ τὰ ζῶα ζώνης· σπανίως δ' ἐκεῖ εἰς τινα μόνον μέρη εὐρίσκει τις ἐπὶ τῆς χιόνος ἐγγυματικά φυτικά ἢ ζωικά ἢ δ' ἐρυθρὰ χιὼν εἶναι φαινόμενον σπάνιον, παρατηρηθὲν μόνον κατὰ τὰς πολικὰς χώρας καὶ ἐπὶ τῶν ὑψηλοτέρων ὀρέων τῆς σφαιρας. Πολλάκις ἐξητάσθη ἐπισταμένως τὸ ὕδωρ τὸ σχηματιζόμενον ἐκ τῶν διαλυομένων χιόνων καὶ πάγων εἰς διάφορα μέρη τῶν Ἄλπεων. Ἐν ταῖς λίμναις ὅπου αὐξοῦσιν φυτὰ τὸ χρῶμα τοῦ ὕδατος προσεγγίζει πρὸς τὸ πράσινον τῆς θαλάσσης· ἀποκλίνει δὲ πρὸς τὸ κίτρινον ὅταν εἶναι ἐμπεποτισμένον ὑλῶν, αἵτινες προέρχονται ἐκ τῆς σήψεως τῶν φυτῶν τούτων· ὅταν δὲ αἱ ὕλαι αὐταὶ εἶναι ἐν μεγίστῃ ποσότητι ὡς

εἰς τοὺς ἐλώδεις τόπους, εἶναι ἀκριβῶς κίτρινον ἢ μᾶλλον μελανόφαιον, ὡς τοῦτο συμβαίνει εἰς τὰς λίμνας τῶν ὀρέων τῆς Σκωτίας. Ἡ λίμνη τῆς Γενεύης σχηματιζομένη ὑπὸ τοῦ Ροδανοῦ καὶ δεχομένη τὰ ὕδατα διαφόρων ἐτέρων χειμάρρων κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀναλύσεως τῶν χιόνων εἶναι χρώματος κυανοῦ θαυμασίου, χρώματος, ὅπερ ὁ Ροδανὸς διατηρεῖ ἀπὸ τῆς ἐκ τῆς λίμνης ἐξόδου του μέχρι τῆς ἐνώσεως αὐτοῦ μετὰ τοῦ Saône ὅτε λαμβάνει χροιάν μᾶλλον πρασίνην. Ἀπ' ἐναντίας τὸ ὕδωρ τῆς λίμνης Morav κειμένης ἐν χώρᾳ χαμηλῇ καὶ σχηματιζομένης ἐκ πηγῶν ἠττον καθαρῶν εἶναι πράσινον.

Εἷς τινὰς τόπους τὸ ὀξειδίου τοῦ σιδήρου δίδει εἰς τὸ ὕδωρ τῶν ποταμῶν χροιάν ὑποκίτρινην· τὰ ἀσβεστώδη ἄλατα σπανίως ἀλλοιοῦσι τὴν χροιάν ὡς τὸ ἀποδεικνύουσιν ὁ ποταμὸς Velino εἰς τὸ Terni καὶ ὁ Anio εἰς τὸ Tivoli τῆς Ἰταλίας.

Εἶναι λίαν ἀμφίβολον ἐὰν τὰ διάφορα ἄλατα ὅταν εἶναι λευκὰ δύνανται ποτε ν' ἀλλοιώσωσι τὴν χροιάν τοῦ ὕδατος· πιστεύεται δὲ ὅτι ἡ χροιά τοῦ ὕδατος τοῦ ὠκεανοῦ ἣτις εἶναι ἀποκλειστικῶς εἰδική, πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς τὰ φυτὰ, ἅτινα αὐξοῦσι ἐν αὐτῷ καὶ ἴσως ἐν μέρει εἰς δύο ἀρχικὰ στοιχεῖα, τὸ ἰώδιον καὶ τὸ βρώμιον τὰ ὁποῖα περιέχει βεβαίως καὶ τὰ ὁποῖα προέρχονται ἐκ τῆς ἀποσυνθέσεως θαλασσίων τινῶν φυτῶν. Τὰ δύο ἀνωτέρω στοιχεῖα διαλυόμενα δίδουσι χροιάν κίτρινην, ἣτις ἀναμιγνυομένη μετὰ τῆς κυανῆς τοῦ καθαρῶ ὕδατος σχηματίζει τὸ πράσινον χρῶμα τὸ ἰδιάζον εἰς τὸν ὠκεανόν.

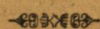
Ν. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Δρ. Ἱατρικῆς

ΠΕΡΙ ΠΤΩΜΑΤΙΚΩΝ ΑΛΚΑΛΟΕΙΔΩΝ

καὶ τῆς γνώσεως αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀρχαίους

Ἐκ τῶν σπουδαιότερων ζητημάτων, ἅτινα ἐπασχολοῦσι σήμερον τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον εἶναι τὸ ζήτημα τὸ περὶ τῶν πτωματικῶν ἀλκαλοειδῶν ἦτοι τῶν συνθέσεων ἐκείνων, αἵτινες σχηματιζόμεναι κατὰ τὴν σήψιν τῶν πτωμάτων παρουσιάζουσι πάντας τοὺς γενικοὺς χαρακτῆρας τῶν δραστικωτέρων φυτικῶν δηλητηρίων. Ἀνακοίνωσις ἔρα περὶ τοῦ ζητήματος τούτου δὲν στερεῖται οὔτε θεωρητικῆς σπουδαιότητος οὔτε πρακτικοῦ διαφέροντος ἐν δὲ μόνον ἀναγκάζεται νὰ ὁμολογήσῃ ὁ γράφων ὅτι ἡ ἀνακοίνωσις δυνατὸν νὰ μὴ ἀποθῇ κατὰ τὸν αὐτὸν βαθμὸν εὐνόητος εἰς τοὺς φίλους καὶ εὐγενεῖς ἀναγνώστὰς καὶ ὅτι κατὰ τοῦτο δυνατὸν οἱ λάτρεις τῶν Φυσικῶν ἐπιστημῶν νὰ πλεονεκτήσωσιν ὀλίγον τῶν ἄλλων φιλομούσων.